

zalily oči slzami. V jednom kuse se své manželce omlouvá, že to nestihl. Zůstal zaseknutý v kabině výtahu v práci, kde nebyl ani telefonní signál. Než se technikům podařilo závadu odstranit, byla už Cleo dávno v porodnici.

Koneckonců jak rychlý by musel být, aby to při takhle překotném porodu stihl? Jsem z těch událostí pořád ještě trochu roztřesená. Po příjezdu do nemocnice se Cleo s Florou dostalo okamžité péče, já jsem čekala na chodbě a uklidňovala zcela hysterického Daemona, kterému se mi konečně podařilo dovolat na mobil. Přiběhl ani ne o deset minut později a já jen rukou ukázala na pokoj, ve kterém Cleo s miminkem zmizely. O další půlhodinu později dorazil i zbytek naší party. June se svým manželem Ryderem, Willow a její přítel Seth, moje dcera Grace.

„Mami! Mami! Kde je to miminko?“ vykřikla, jakmile mě uviděla. Když jsem si ji posadila na klín a ostatním tiše vyprávěla, že Cleo porodila v autě, usmívala se od ucha k uchu.

Všichni jsme napjatě čekali na chodbě, až ze dveří konečně vyšel Daemon s úsměvem od ucha k uchu.

„Já věděl, že to bude holčička!“ prohlásil přešťastně. „Obě jsou v pořádku. Maličká je naprosto zdravá. Prý je to bojovnice, říkála doktorka. Po mamince.“

Hrdě nás pozval do pokoje, kde seděla Cleo, vyčerpaná, ale zářící.

A od té chvíle všichni jen pozorujeme to malé stvoření, tenhle zázrak, který si nás všechny okamžitě omotal kolem prstu.

„Bez tebe bych to nezvládla, Lav. Vůbec nevím, jak ti něco takového kdy oplatím,“ řekne mi Cleo, ale já mávnu rukou.

„To vy samy jste to dokázaly. Už teď je fantastická, Cleo.“

Grace se pustí mojí ruky a rozeběhne se k postýlce. „Ahoj, Floro. Já jsem Grace. A nejspíš budu tvou nejlepší velkou kamarádkou. Protože starší sestru už mít nemůžeš, na to už je trochu pozdě,“ řekne a všichni se rozesmějeme.

Za námi se otevřou dveře a dovnitř vklouzne Ryder, v ruce několik kelímků s kávou. Podá jeden June, pak se obrátí ke mně. „Myslím, že bys měla zajít ven. Někdo... někdo tam na tebe čeká,“ zašeptá, zvedne obočí a krátce se podívá na Grace. Ta je stále ještě zcela zaměstnaná Flórou, ale mně se v tu ránu zastaví srdce.

Co jsem čekala? Že jen tak zase zmizí? To určitě ne.

„Mohl bys na chvílku dohlédnout na Grace?“ zeptám se Rydera, ten přikývne.

Pak se zhluboka nadechnu a vyjdu z pokoje na chodbu.

Stojí tam opřený o zeď naproti dveřím. Ruce v kapsách společenských kalhot, stále ještě bez saka a s vyhrnutými rukávy. Tmavé vlasy mu spadají do čela, předtím dokonalý účes má rozčuchaný v důsledku hektického porodu v autě.

Váhavě se zastavím ve dveřích, ruku na klíče za sebou, jako bych se tak snad mohla napůl vrátit zpátky dovnitř.

„Ahoj,“ pípnu, protože mi selže hlas.

Je pořád stejně krásný jako dřív.

Trochu svalnatější, už ne tak šlachovitý, ve tváři ostřejší rysy, už ne tak chlapecké. Ale jeho oči, ty smaragdově zelené oči s hustými řasami, se na mě dívají stejně jako před sedmi lety.